

Men når hr. Peter Skaarup nævner eksemplet med en politimand, der i forbindelse med en anholdelse af en stiknarkoman, der måske har hiv, bliver spyttet i øjet – og det er jo sket i det virkelige liv – og han eller hun naturligt er bange for, om man skal være blevet smittet og må gå i usikkerhed, har jeg svært ved at se, at den usikkerhed bliver hverken større eller mindre, hvis man eksempelvis fik torterstøtning, hvad enten det var 5.000, 10.000, 15.000 eller 20.000 kr.:

Vi skal vel passe på, hvad det er vi giver for. For jeg tror helt ærligt, at politimandens usikkerhed og angst for at være blevet smittet er lige stor. Det kan vi ikke godtgøre med et beløb, uanset hvor stort eller hvor lille det er. Og derfor er det måske rigtigt i den slags tilfælde ikke at give noget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der er vi så ikke enige. Jeg mener faktisk, at i en situation, hvor en politimand i tjenesten er blevet ramt af den her meget store usikkerhed, som det jo medfører, vil det være godt for vedkommende og for det omkringliggende samfund, at man siger, at der giver vi altså et beløb fra det offentliges side.

Der er jo en konkret sag, som har givet anledning til, at man har kontaktet Justitsministeriet og også lavet en lovændring lige præcis i forhold til nogle sager som det her. Men problemet med den lovændring, som er blevet vedtaget, er, at det kræves, at det strafbare forhold tangerer et niveau, der betyder 1 års fængsel. Og da et spyt i forbindelse med en anholdelse jo overhovedet ikke kan betragtes som noget, der giver 1 års fængsel, er den lovændring ingenting værd, for i de fleste af de tilfælde, som man vil komme ud for her, er der ikke tale om 1 års fængsel; der er måske tale om 30 dages eller 60 dages fængsel.

Derfor er det ikke relevant at se på den nuværende bestemmelse. Den bestemmelse skal gøres klarere og bedre, sådan at der ikke er tale om 1 års fængsel, men så der er tale om mindre straffe, så man kan hjælpe de politimænd eller andre, der måtte komme i klemme.

Sonja Albrink (CD):

Da tidligere ordførere så fint allerede har tilkendegivet, hvad forslaget drejer sig om, det er jo en revision af erstatningsansvarslovens regler om erstatninger, skal jeg ikke nærmere gå ind i de enkelte elementer.

Forslaget indeholder jo også en forhøjelse af erstatningsniveauet ved personskader og tab af forsøger.

Vi vil i CD lytte til de deputationer, som vil komme vedrørende foretræde, og vi vil også gerne medvirke til en positiv og grundig udvalgsbehandling. Og ligesom tidligere ordførere også har tilkendegivet, er vi også indstillet på i CD at medvirke til, at forslaget kan træde i kraft hurtigt.

Elisabeth Arnold (RV):

Forslaget her har været længe ventet, og vi har naturligvis alle sammen gennem dagspressen fulgt med i, at der har været kritik af lave erstatningssummer til volds ofre og ofre for ulykker og forbrydelser.

Det er derfor med stor fornøjelse, at jeg kan give Det Radikale Venstres tilslutning til det her lovforslag. Det indeholder en længe ventet revision af erstatningsansvarslovens regler og af offererstatningsloven.

De vigtigste elementer i lovforslaget er naturligvis gennemgået af andre ordførere, og det er jo meget teknisk stof. Jeg skal blot sige for Det Radikale Venstres vedkommende, at vi lægger vægt på tre hovedelementer i lovforslaget.

For det første, at erstatningerne vil blive større for alle skadelidte. Det er et tiltrængt løft, og det er vi glade for kan blive muligt nu.

For det andet er der skabt sikkerhed for, at f.eks. en midlertidig erhvervsnevnetabserstatning ikke skal kunne kræves tilbagebetalt, selv om det senere viser sig, at der rent faktisk ikke var et varigt erhvervsnevnetab. Det vil sige, at nogle af de ting, der tidligere er blevet opfattet som urimelige, hvor man senere har skullet betale noget tilbage, som man egentlig havde opfattet som en erstatning, jo nu bliver ophævet. Det vil sige, at der bliver nogle rimeligere overgangsordninger og nogle huludfyldninger efter denne her lov.

Endelig synes jeg, det er meget lykkeligt, at sociale ydelser ikke mere skal fratrækkes i erstatningen, selv om den pågældende ydelse helt eller delvist dækker en tabspost, der kræves erstatning for. Det har også ofte været anset for urimeligt, at man på den måde fik fratrukket ydelser i sin erstatning, selv om man lige troede, at det var den, man havde at gøre godt med efter at have været udsat for en forbrydelse eller en ulykke.

Der er nok ingen tvivl om, at vi, efter at denne lov er blevet vedtaget, stadig væk vil få eksem-